

som i 1950—51. „En afgørende betingelse herfor er dog som allerede nævnt, at der ikke sker ugunstige forskydninger i den almindelige økonomiske situation, idet man i så fald ikke vil kunne forvente, at forbrugsafgifterne fortsat vil indbringe så store beløb som i øjeblikket.

Når jeg herefter sammenholder totaltallene for indtægterne med totaltallene for udgifterne, når jeg til det resultat, at der i finansåret 1949—50 var et overskud på ialt 150 mill. kr. Eller sagt på anden måde: de samlede skatteindtægter var tilstrækkelige til *både* at finansiere samtlige driftsudgifter og anlægsudgifter samt statsvirksomhedernes underskud *og* at sikre en konsolidering på halvandet hundrede millioner kroner. Statens finanser har altså i 1949—50 i ikke uvæsentlig grad bidraget til at modvirke overskudsefterspørgslen her i landet og dermed også til en vis grad til at formindske presset på betalingsbalancen overfor udlandet.

For indeværende år tegner billedet sig knap så lyst, idet stigningen i udgifterne har været stærkere end stigningen i indtægterne. De tal, jeg foran har anført, viser, at der i år skulle blive nogenlunde balance mellem samlede indtægter og samlede udgifter på henimod 2 700 mill. kr. Der bliver altså med de bestående indtægtslove formentlig ikke noget overskud, men driftsindtægterne er dog fortsat tilstrækkelige til fuldtud at dække finansieringen af anlægsbudgettet og tilskuddene til kommunale og private anlægsarbejder.

I indeværende finansår har statsbudgettet således i hvert fald en neutral virkning på indkomstdannelsen, eller sagt på en anden måde: der udgår ikke nogen inflatorisk virkning fra statens efterspørgsel efter arbejdskraft og varer. Jeg tror, det kan være ganske nyttigt at få dette slået fast.

For finansåret 1951—52 skulle der også ud fra de her nævnte forudsætninger kunne blive nogenlunde balance mellem ordinære indtægter og udgifter. Dette vil dog kun blive tilfældet, hvis der udvises tilbageholdenhed overfor forslag om nybevillinger eller merbevillinger, og specielt kræver det en begrænsning i statens civile anlægsvirksomhed.

I de tal, jeg hidtil har anført, er der set bort fra de nye bevillinger til militær og civilforsvar og andre merudgifter, som måtte følge af vore internationale forpligtelser. Til dækning af disse merudgifter skal jeg imidlertid om lidt tillade mig at genfremsætte forslaget vedrørende udskrivning af en værneskate og et forsvarslån, således at der vil blive tilvejebragt midler til finansiering af de ekstraordinære udgifter.“

Finanslovforslagets 1. behandling i folketinget formede sig efter sædvane som en almindelig *politisk debat*.